

6. zkouška

1. Doplňte i, y ve slovech a čárky ve větách:

Plavčík zůstal ještě chv_l_ na přídi a pak se vrátil k starému Tomov_ stojícímu u kormidla. Konečně se díval na břeh který uv_děl tak pozdě a který tak horoucně očekával. Nyní na něj m_sl_l s pocitem hrůz_. Za podmínek v jakých teď loď Poutník prchala před bouř_ znamenala země po větru ztroskotání se všem_ jeho hrůzam_. Upl_nul_ dvě hodiny. V_běžek pevniny se táhl přímo před lodí. V této chv_l_ v_stoup_l na palubu muž. Tentokrát se zadíval na zem_ nesm_rně pozorně zakýval hlavou jako člověk který v_ na čem je a sestoup_l zase dolů bruče si přitom slova jež nemohl nikdo sl_šet. Upl_nul_ další dvě hodiny. Na obzoru se nebe začalo v_jasňovat a ve vzdálenosti necelých čtyřiceti k_lometrů se měl objev_t břeh zřejmě amer_cké pobřeží lemované v_sokým hřebenem And.

(podle Julese Vernea)

2. Řešte úkoly k danému souvětí :

Kdo v minulosti postoupil až sem, byl horou lapen, odtud už není možný ústup, cesta k vítězství a životu vede jen na vrchol.

1. V textu označte **hlavní a vedlejší věty** / H_1 , V_1 /, určete **druh souvětí**.
2. Určete **druh vět/y/** vedlejší a napište, na které větě závisí věta vedlejší. Dále určete významový **poměr** mezi větami hlavními, pokud jsou v souvětí.
3. Vyhledejte v textu **přívlastek/y/** a určete jeho/jejich/ druh (bližší určení).
4. Určete všechny mluvnické **významy** /os., č., zp., čas, rod, vid / i třídu a vzor u slovesa **vede** v souvětí.
5. Určete v textu slovní druhy : **kdo, odtud, není, sem**.
6. Vypište **základní skladební dvojici** z první věty souvětí.
7. Podtrhněte hlavní slovní **přízvuk** v předložkovém spojení **na vrchol**.
8. Odůvodněte pravopis psaní slova **vítězství** /všech podtržených částí/.
9. Napište synonymum /slovo souznačné/ ke slovu **ústup** v textu.
10. Určete slovesný rod u tvaru **byl lapen**.

Řešení 6. zkoušky

1.

Plavčík zůstal ještě chvíli na přídi a pak se vrátil k starému Tomovi stojícímu u kormidla. Konečně se díval na břeh, který uviděl tak pozdě a který tak horoucně očekával. Nyní na něj myslel s pocitem hrůzy. Za podmínek, v jakých teď loď Poutník prchala před bouří, znamenala země po větru ztroskotání se všemi jeho hrůzami. Uplynuly dvě hodiny. Výběžek pevniny se táhl přímo před lodí. V této chvíli vystoupil na palubu muž. Tentokrát se zadíval na zemi nesmírně pozorně, zakýval hlavou jako člověk, který ví, na čem je, a sestoupil zase dolů, bruče si přitom slova, jež nemohl nikdo slyšet. Uplynuly další dvě hodiny. Na obzoru se nebe začalo vyjasňovat a ve vzdálenosti necelých čtyřiceti kilometrů se měl objevit břeh, zřejmě americké pobřeží, lemované vysokým hřebenem And.

2.

Kdo v minulosti postoupil až sem, byl horou lapen, odtud už není možný ústup, cesta k vítězství a životu vede jen na vrchol.

V_1	H_1
H_2	H_3
1. Kdo v minulosti postoupil až sem, byl horou lapen, odtud není možný ústup, cesta k vítězství a životu vede jen na vrchol. - **souvětí souřadné**
 2. V_1 - 1. věta vedlejší - **podmětná**, závisí na H_1
poměr mezi hlavními větami : H_1 a H_2 je **slučovací** ;
 H_2 a H_3 je **slučovací**
 3. k vítězství a životu - **několikanásobný neshod. přívlstek**
 4. vede - **3.os., č.j., zp.oznam., čas.přst., rod činný, vid nedokonavý, tř.1., vzor nese**
 5. kdo - **zájmeno**, odtud - **příslovce**, není - **sloveso**, sem - **příslovce**
 6. **kdo postoupil**
 7. **na vrchol**
 8. **í** - **ví** - není v tomto slově předpona, vítězství není vyjmenované slovo; slovo je utvořeno - k slovo tvornému základu **vítěz** příponou - **ství**;
í - **koncovka podst. jmen; rod střední, vzor stavění**
 9. **návrat, sestup**
 10. **rod trpný**

7. zkouška

1. Doplňte i, y ve slovech a čárky ve větách:

Malé rybičky které plaval_ dole ve vodě v_děl_ ropuchu a sl_šel_ co pov_dá. I v_strkoval_ hlav_ v_hůru ab_ se podíval_ na tu malou holčičku ke které pak přicházel_ na návštěvu ostatní. I sletěl_ s ní chrousti ze stromu a posadil_ ji na trávník. Celé léto žila ubohá Malenka docela sama ve vel_kém lese. Upletla si postýlku ze stébel tráv_ a pověsila ji pod vel_ký l_st šfov_ku. Jedla sladkou šťavu kterou sála z květín a p_la rosu která stála každého jitra na lupenech. Tak m_nulo léto i podz_m ale pak nastávala z_ma. Všichni ptáci kteří dříve tak krásně zp_val_ vydal_ se na cestu na jih strom_ a květiny vadl_ vel_ký l_st šfov_ku pod nímž b_dl_la se stočil a zb_l z něho jen suchý řapík.

(podle Hanse Christiana Andersena)

2. Řešte úkoly k danému souvětí :

Na pustém žalářním dvoře rázem vyrostly houštiny kvetoucích růží, trsy lilií zvedly své kalichy k bílému měsíci, rozkvetly záhony macešek a konvalinek, kvetoucí kalina a pivoňka houpaly těžkými květy, hloh se rozvil bíle a rudě a v jeho koruně se rozezpíval slavík.

1. Napiš číslicí **počet** vět v souvětí, urči kolik vět **hlavních** a kolik vět **vedlejších** souvětí obsahuje, urči **druh** souvětí.
2. Vyskytuje se v souvětí ještě jiný významový **poměr** než slučovací mezi větami i mezi větnými členy ?
3. Vypiš z textu několikánásobné větné členy a blíže je urči.
4. Urči druh zájmena **jeho** v textu.
5. Utvoř od slovesa **rozezpívat se** tvar 2.os.č.j. způsobu podmiňovacího přítomného a tvar 2.os. č. mn. zp.podmiň. přítomného.
6. Urči slovní druhy **podtržených** slov v textu: **rázem, své, bíle, se.**
7. Utvoř příslovce z přídavného jména **těžký**.
Napiš 2. a 3. stupeň přídavného jména **těžký**.
8. Utvoř 7. p.č.mn.těchto slov: **květy, konvalinka, houština.**
9. Zatrhni správnou odpověď. **Hlásili to.**
Věta je : a) jednočlenná, b) dvojčlenná.
10. Zdůvodni pravopis **koncovky** **podtrženého** slova ve větě:
Podej Karlovi knihu.

Řešení 7. úlohy

1.

Malé rybičky, které plavaly dole ve vodě, viděly ropuchu a slyšely, co povídá. I vystrkovaly hlavy vzhůru, aby se podívaly na tu malou holčičku, ke které pak přicházeli na návštěvu ostatní. I sletěli s ní chrousti ze stromu a posadili ji na trávník. Celé léto žila uboňá Malenka docela sama ve velikém lese. Upletla si postýlku ze stébel trávy a pověsila ji pod veliký list šfovíku. Jedla sladkou šťávu, kterou sála z květin, a pila rosu, která stála každého jitra na lupenech. Tak minulo léto i podzim, ale pak nastala zima. Všichni ptáci, kteří dříve tak krásně zpívali, vydali se na cestu na jih, stromy a květiny vadly, veliký list šfovíku, pod nímž bydlila, se stočil a zbyl z něho jen suchý řapík.

2.

Na pustém žalářním dvoře rázem vyrostly houštiny kvetoucích růží, trsy lilí zvedly své kalichy k bílému měsíci, rozkvetly záhony macešek a konvalinek, kvetoucí kalina a pivoňka houpaly těžkými květy, hloh se rozvil bíle a rudě a v jeho koruně se rozezpíval slavík.

(podle Karla Čapka)

- 6 vět; 6 vět hlavních, žádná věta vedlejší, souvětí souřadné
- ne
- macešek a konvalinek = několikanásob. přívčl.neshodný, kalina a pivoňka = několikanásobný podmět, bíle a rudě = několik.přísł. určení způsobu
- přívlastňovací
- rozezpíval by ses; rozezpívali byste se
- rázem = přísłovce, své = zájmeno, bíle = přísłovce, se = zájmeno
- těžce, těžko; těžší, nejtěžší
- květy, konvalinkami, houštinami
- dvojčlenná
- slovo Karlovi je podstatné jméno, které se skloňuje podle vzoru pán, v 3. p.č.j. je koncovka -ovi /pánovi/